

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@afgazad.com

Reports

گزارش ها

گزارشگران پورتال از هند

۲۵.۱۰.۰۹

یادداشت :

همانطوریکه بارها گفته ایم بار دیگر نیز خاطر نشان می سازیم که متصدیان پورتال "افغانستان آزاد- آزاد افغانستان" با هیچ کسی دشمنی و خصومت شخصی نداشته و تقابل ما با افراد و نهاد ها صرف برخاسته از مواضع سیاسی مخالف و متضاد با آنها می باشد.

ما اینرا به نیکویی می دانیم که نه آنها از ساختمان فزیکمی ما متنفر اند و نه هم ما را به این علاقه ای است که آنها چه شکل و شمایل دارند. مبرهن است همانطوریکه ما از مواضع سیاسی آنها در قبال کشور اشغال شده ما به شدت انتقاد نموده و از انقیاد طلبی آنها انزجار داریم، آنها نیز از سبک کار و مواضع ما به یقین عین نفرت را داشته، هرگامی را که در تقابل با انقیاد از جانب پورتال برداشته می شود، تنها باعث تزئید خشم و نفرت آنها علیه ما نگردیده بلکه به مثابه خاریست که در چشم شان فرود می رود.

بر همین مبنا از نخستین روز های افتتاح "پورتال" با صراحت اعلام داشتیم که پاسخ ما به فحاشی های بزدلانه و جیونانه انقیاد طلبان گذشته از نوشتن برخی مقالات و افشایگری های لازم، به صورت عمده در ارتقای سبک کار و یافشاری بیشتر بر مواضع اصولی ضد انقیاد طلبانه و ضد ارتجاعی پورتال متمرکز خواهد گردید.

خوشحالیم از اینکه به هموطنان رنجکشیده و در د مند کشور خویش با سرافرازی اعلام داریم که در کنار ایجاد شبکه خبری گسترده متشکل از ده ها گزارشگر پورتال به صورت عمده در داخل کشور، اینک امکان آن به وجود آمده تا با همت چند تن از هواداران پورتال در کشور پهناور هندوستان، تیم گزارشگران پورتال در آنجا نیز به وجود آمده و در حد توان خوانندگان گرانقدر ما را از زندگی رقتبار پناهندگان افغان در هندوستان و تحركات سیاسی مربوط به افغانستان در آن کشور در فرصت های مناسب مطلع نمایند.

پورتال "افغانستان آزاد- آزاد افغانستان" ضمن آنکه ورود این فرهیختگان جامعه افغانی خارج کشور را در جمع سایر همقطاران و همکاران شان از صمیم قلب خوش آمدید، می گوید؛ امیدوار است این همکاری برای دایم ادامه یافته ما را در انجام وظایف مان برای همیشه یار و مددگار باشند.

پیروز و کامگار باشید

اداره پورتال AA-AA

حمله بر خانه یک افغان در دهلی جدید

تاریخ ۱۷ اکتوبر روز سیاهی دیگری را بر سر نوشت افغانهای پناهنده در هند رقم زد. به تعداد ۳۵ - ۴۰ هندی به خانه یک افغان وحشیانه حمله کرده، "احمد ویس" و مادرش "رابعه محسنی" را مورد لت و کوب شدید تا سرحد مرگ قرار میدهند. چنانچه با وجود گذشتن بیش از یک هفته از آن تعرض دلخراش، اثرات شدید سیاه شدگی در بدن خانم "رابعه" دیده میشود.

اثرات لت و کوب در بدن خانم رابعه بعد از یک هفته

هندی ها که در این روز مراسم "دیوالی" خود را تجلیل میکردند و مصروف آتش بازی به شکل هراسنده و مهیب بودند، بدون در نظر داشت حرمت همسایگی و وضعیت صحتی آنها در مقابل خانه "ویس" مقدار زیاد باروت را باربار الی ساعت ۱۲:۳۰ دقیقه شب انفجار میدهند، "ویس" که صدای هراسنده انفجارات و دود حاصله از آن را برای وضعیت صحتی اعضای خانواده به ویژه مادر بیمارش سخت مضر تشخیص می دهد، با کمال فروتنی وضعیت را برای آنها توضیح داده از آتش بازان که در حال خر مستی و نشه بودند، خواهش میکند که اگر اندکی از مقابل خانه وی دور تر بروند و لی آنها این خواهش را توهین به خود تعریف کرده به شکل دسته جمعی به خانه او حمله مینمایند، "ویس" و "مادرش" را تا سرحد مرگ لت و کوب میکنند، شیشه های منزل را میشکنند، یک مقدار پول نقد و طلا را نیز با خود میبرند، البته این حمله از راه بالکن بر خانه "ویس" صورت گرفته است، مردم دیگری که صدای فریاد این خانواده را میشنوند، به محل میایند؛ "ویس" و مادرش را نجات میدهند و قضیه را به پولیس نیز اطلاع می دهند. پولیس بعد مدت ۲۵ دقیقه به محل حادثه میاید که با دیدن وضع وخیم "ویس" و "مادرش"، آن را به شفاخانه "آل اندیا انستیتوت آف مدیکل سنتر، دهلی جدید" انتقال میدهند. وی زمانیکه داکتران از جریان حادثه میشوند، معالجه آنها را عامدانه به تعویق انداخته آنها را از ساعت ۲ شب الی پنج صبح با بدترین و زشت ترین روش های فاشیستی منتظر میکنند و حتی راپور صحتی و اکسری آنها را نیز پنهان مینمایند.

فردای حادثه، پولیس محل واقعه را روی تسلی ظاهری این خانواده آسیب دیده عکس برداری می نمایند ولی الی امروز کدام نتیجه ای از کار پولیس معلوم نیست.

حمله کننده ها نتنها "ویس" و مادرش ، بلکه همسایه های آنها را نیز لت کوب مینمایند و آگاهانه هر آنچه دو دشنام بلد بودند نثار افغانها در کل می نمایند. "ویس" به دفتر پناهندگی در امور مهاجرین نیز رجستراست ولی بعد از مراجعه به این سازمان جهت شکایت، به آنها میگویند:

" ما کار ی انجام داده نمیتوانیم ، این کار پوولیس است و اگر مشکل شما به محکمه راجع شده برای شما صرف وکیل میدهیم"

حالا که این خانواده در خطر قرار دارد هیچ کسی نیست که با آنها همکاری نماید به عکس نماینده ملل متحد در امور پناهندگی به آنها توصیه کرده است که باید با پولیس رفتار خوب نمایند و هر فیصله پولیس را اگر به نفع آنها هم نباشد احترام بگذارند، این درحالیست که همسایه هم از چهار طرف فشار وارد می نماید، تا شکایت شان را پس بگیرند چه "هر گاه شکایت خود را از پولیس باز نگیرند برایشان قیمت تمام میشود".

این بار نخست نبود که به خانه افغانها حمله صورت گرفت بلکه در ماه جنوری سال جاری افغان دیگر مورد حمله قرار گرفت و پولیس با عین بی توجهی مسأله را عادی بررسی کرد که دلیل آن هم ریشه در گرفتن رشوت داشت . روش انسان ستیزانه با افغانها ی مهاجر این بار نخست نیست که از جانب دفتر امور مهاجرین و پولیس هند صورت میگیرد ، در این کشور به افغانها اخراج اجباری داده میشود ، به درخواست پناهندگی شان پاسخ رد یا منفی داده میشود ، وقت ملاقات شان با این سازمان به مدت ها طول میکشد و خلاصه هیچ نوع ضمانت برای زندگی در این کشور برای افغانهای پناهنده وجود ندارد از جانب دیگر روش تبعیض آمیز ملل متحد و پولیس با افغانها خلاف هر نوع موازین حقوق بشری بوده از همه چیز بیشتر قابل تعمق است .

در هندوستان اتباع کشورهای دیگر هم به عنوان پناهنده بدون داشتن ویزه و پاسپورت زندگی میکنند ولی هم ملل متحد و هم پولیس با آنها کدام رفتار خشونت آمیز ندارد و لی هر افغانی که برای تمديد ویزه بدون داشتن کدام واسطه و دادن رشوت به دفتر پولیس مراجعه می نماید برایش خروجی میدهند و رشوت هم از ۱۰ هزار الی ۲۵ هزار نظر به مدت و مشکل متفاوت است و توسط کمیسیون کاران ویا دلالان پولیس صورت میگیرد .

هندوستان با داشتن تعهدات گرمش با دولت مزدور افغانستان در این برخورد خود، با افغانها به شکل یک بام و دو هوا رفتار می نماید و سفارت دولت دست نشانده افغانستان هم برایش مشکل هیچ افغان ارزش ندارد .

من تصور میکنم که سازمان به اصطلاح ملل متحد که تنها متحد با امریکا است و دولت هند، این را درک نمیکنند که مردم افغانستان در چی حالت زندگی دارند، از یک طرف مشکل جنگ ناآرامی ، به قدرت بودن قاتلان خانواده ها و عزیزان شان و جانب دیگر ممکن از این استعمار نو زیر نام دیموکراسی در افغانستان خسته شده اند راه دیگر جز فرار رابرای خود سراغ نمیکنند ، واین سازمان بدون در نظر داشت باریکی موضوع همواره با افغانها بر خودر دوگانه دارند.

سازمان ملل متحد به فکر اینکه دیگر کشور ها اشغال شده اند و یا مشکل مذهبی دارند نیاز است تا باید همکاری عاجل با اتباع آن صورت گیرد ولی بدون در نظر داشت اینکه امروز افغانستان پایگاه نظامی و میدان جنگ کشور های خارجی شده است و هیچ ارگانی برای دفاع از افغانستان و محو تروریسم نیامده بلکه برای حمایت تروریسم و طول ساختن جنگ افغانستان برنامه های دراز مدت دارند، به علاوه آنکه استقلال ندارد موجودیت آنرا نیز هزاران خطر تهدید می نماید .

در این کشور افغانها زیر خط فقر بد تر از افغانستان زندگی دارند ، طفل یک ساله آنها بیست ساله بیسواد و بی سرنوشت بزرگ شده است .

جای بسی شرم برای آنها نیست که چنین اوضاعی را می بینند اما هنوز می خواهند به گوش مردم لالائی "جامعه مدنی" را بخوانند.

در یک کلام مردمی که از خطر و تجاوز فرار کرده اند تجاوز و خطر چون سایه آنها را تعقیب نموده در چنان شرایط رقت انگیزی زندگی می نمایند که حتا در همان هندوستان که خود "موزیم فقر" است کمتر مانندی می توان برای آن نوع زندگی یافت. برای خانواده های فقیر مشکل اساسی زنده ماندن بوده از چیزی که کمترین خبری وجود ندارد درس، آموزش و مکتب است.

تا ی گزارش دیگر